

gecontroleerd, een elektrische afrastering de konijnen niet afdoende weert. Daarbij komt, dat de kosten in bovenbedoeld terrein tamelijk hoog worden. Voor ongeveer 1000 m afrastering waren nodig :

1 elektrisch afrasteringstoestel	f 110,—
200 gecreosoteerde palen van 1,2 m à f 0,90	„ 180,—
130 kg ijzerdraad n ^o . 15 à f 0,60	„ 78,—
Andere materialen, zoals isolatoren, hout voor kastje, schroeven enz.	„ 96,—

Materialen f 464,—

Lonen voor het steken van de zoden, het plaatsen van de palen, het aanbrengen van isolatoren en draad, het maken van het kastje 450 manuren à f 2,—	„ 900,—
---	---------

Totaal derhalve f 1364,—.

Wanneer deze afrastering zou zijn uitgevoerd als prikkeldraad-afrastering van 1,2 m boven de grond (derhalve ook publiek-werend) met palen op 2,5 m afstand en voorzien van 1" zeskant kippengaas van 1,5 m hoogte (0,5 m in de grond en 1 m daarboven) dan zouden naar raming de kosten hebben bedragen :

400 gecreosoteerde palen van 1,80 m à f 2,20	f 880,—
Gaas en prikkeldraad	„ 1000,—
Arbeidslonen	„ 700,—

f 2580,—.

Met een gaasafrastering, die rond tweemaal duurder is dan de elektrische afrastering, wordt een afdoende oplossing bereikt, die veel minder controle en onderhoud vereist en die tevens het publiek keert.

EENHEID IN SPELLING!

door

F. W. BURGER

Toen in 1947 de huidige spelling wettelijk werd ingevoerd, kostte het mij als redactie-secretaris tot mijn verbazing enige moeite mijn mederedacteuren er toe te krijgen deze ook consequent in ons tijdschrift toe te passen en geen verouderde spelling meer toe te laten. Toch waren wij in enkele maanden tijd volledig van de onmogelijk verouderde spelling af (wie gelooft er aan, dat er nog één mens was, die nooit een woordenboekje raadpleegde?). Waren we er echter wel volledig van af? Nee, dat niet! Wat ongelooflijk scheen vond plaats. En dat was, dat er een compleet verzet ontstond tegen het met het algemeen gebruik in overeenstemming brengen van de namen van onze vereniging en van de titel van ons tijdschrift. Ten opzichte van bestuur en van redactie stond ik volkómen alléén! Wat logisch schéén, werd als ónlogisch veróordeeld! Ik stond werkelijk paf van een dergelijke inconsequente consequentie! En

wat het allermalste was; de vergadering ging geheel mee met de beslissing van het bestuur.

Er was echter één gunstig geluid en dat was een opmerking van onze huidige voorzitter, die als zijn mening gaf, dat de natuurlijke gang van zaken wel zou zijn, dat men geleidelijk aan de gewijzigde spelling zou wennen en dat men ook in naam en titel wel spoedig als vanzelf zou meegaan. Maar dadelijk doortasten en doen, dat was bij het zo overheersende conservatisme in onze vereniging, blijkbaar niet mogelijk.

Het is mij overigens zéér meegevallen hoe een ieder zich aan de spelling heeft gewend. Het spreekt vanzelf, dat de jongeren, die eindelijk de op school geleerde spelling ook mochten gebruiken, zich als verlost van een afschuwelijke kwaal gevoelden en zich terstond onberispelijk van de juiste spelling bedienden. Maar ook zij, die niet alleen privé-brieven schreven en dus niet vrij in hun schrijftaal waren, die het woordenboekje vaak en met ernst dienden te gebruiken, waren opgelucht toen MARCHANT blijvend had overwonnen, toen eenheid eindelijk over chaos schéen te zullen gaan zegevieren; zij schreven spoedig hun taal zoals het behoorde. Maar ook de ouderen, die zeer begrijpelijk nogal moeite hadden met de voor hen nieuwe schrijfwijze, hebben zich thans al aardig aangepast, al hebben zij nog wel eens moeite met het „Niet zóó, maar zó”. We kunnen dus nu wel met onze voorzitter zeggen, dat we er aan toe zijn ook naam en titel in overeenstemming te brengen met wat juist en wettelijk is.

Er werden indertijd 3 argumenten aangevoerd vóór het behoud van het verouderde, en wel, dat eigennamen onveranderd zouden mogen blijven, dat de historie bij wijziging geweld aangedaan zou worden en dat er juridische bezwaren tegen wijziging zouden zijn. U voelt het wel, dat géén van deze argumenten enige betekenis heeft. Met een eigenaam heeft men hier niet te maken, historische betekenis kan aan iets van nog geen 40 en nog geen 20 jaren niet worden toegekend en aan iets wettelijks kunnen geen juridische bezwaren toegeschreven worden.

De argumenten vóór de wettelijke spelling zijn: de Nederlandse Wet niet met voeten te treden (dit is al héél mis van een degelijke vereniging), de zwaar bevochten eenheid te behouden, te doen wat elke buitenstaander doet (wij ontvangen geen brief meer met een verouderd adres) en de redactie niet voor de onmogelijke taak te stellen, de juiste spelling steeds weer te moeten wijzigen in een foutieve (wat ik trouwens mijn mederedacteuren in mijn hart steeds weer kwalijk heb genomen).

Het toeval wilde, dat ik in de gelegenheid werd gesteld U te tonen hoe logisch een tijdschrift-nummer (Juli 1949) er uit ziet, dat geheel in de wettelijke spelling is gesteld. Tot mijn spijt hebben mijn mederedacteuren, ofschoon zij in meerderheid thans vóór mijn streven zijn, gemeend een stap terug te moeten doen om het uiteindelijk door een stemming in de vergadering weer ongedaan te laten maken. Nu dan, ontlast ons zo spoedig mogelijk van de lasten van de oude spelling. Wij rekenen daarop en zullen U daar dankbaar voor zijn.